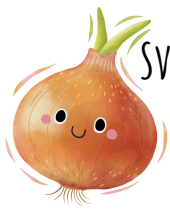

ŽALO PIRKSTINU AKTIVITĀŠU GRĀMATIŅA

VĀRDS _____

SVEIKI, ES ESMU SĪPOLIŅŠ!

MANS DRAUGS SĪPOLIŅŠ

KVADRĀTIŅOS VIETA TAVA DRAUGA SĪPOLIŅA AUGŠANAS CIKLA PIEFIKSĒŠANAI. TU VARI ZĪMĒT, VARI FOTOGRAFĒT, JA FOTOGRAFĪJAI NEPIEIEK VIETAS KVADRĀTIŅĀ, TAD VARI ATSŪTĪT TĀS SKOLOTĀJAI INGRĪDAI UZ E-PASTU, VIŅA IZVEIDOS VIDEOSTĀSTU! NEAIZMIRSTI PIE KATRA KVADRĀTIŅA PIERAKSTĪT DATUMU, KAD TU SAVU SĪPOLIŅU PĒTĪSI!

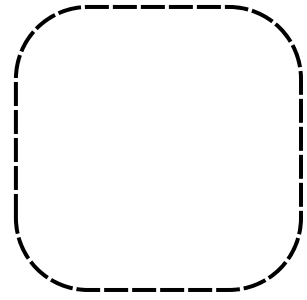
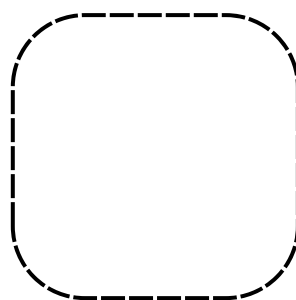
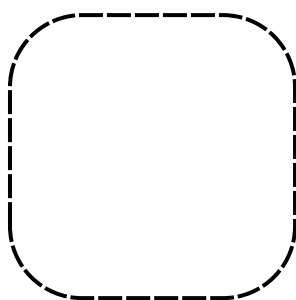
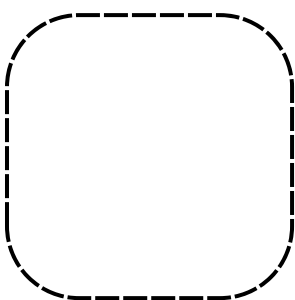
1. BILDE VAI ZĪMĒJUMS

2. BILDE VAI ZĪMĒJUMS

3. BILDE VAI ZĪMĒJUMS

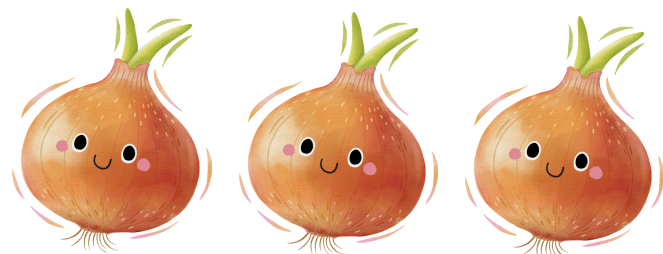
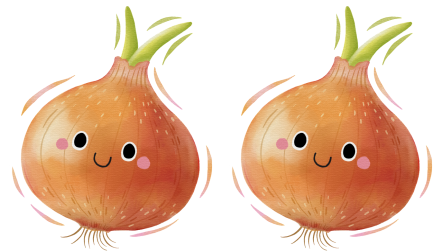
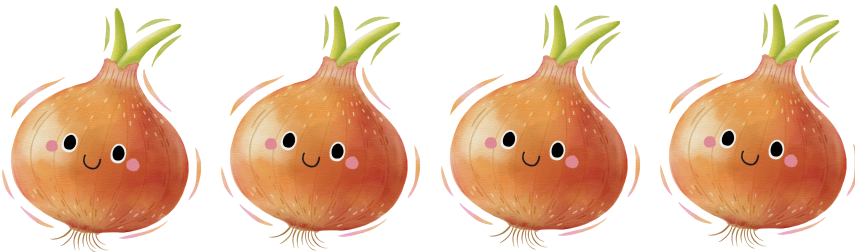
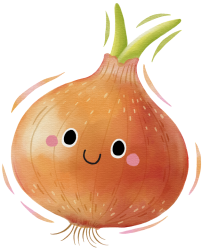
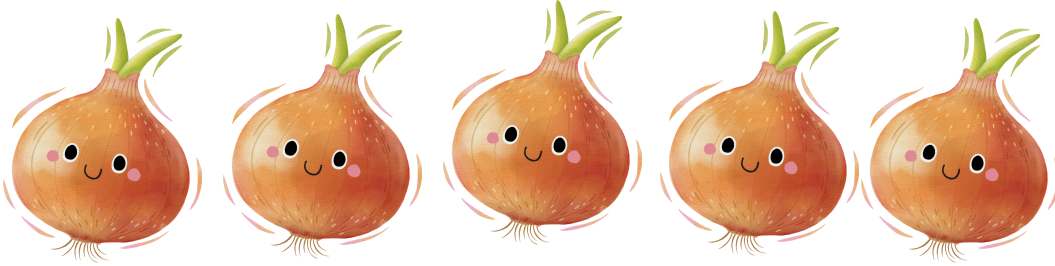
4. BILDE VAI ZĪMĒJUMS

IERAKSTI VĀRDUS, KAS TEV NĀK PRĀTĀ, KAD DZIRDI TEIKUMU - 'ŠODIEN ĒDĪSIM SĪPOLU UN SALDĀ KRĒJUMA MĒRCCI!

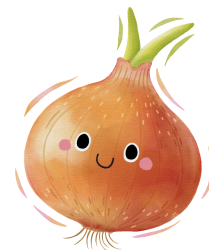

SĪPOLINSKAITĪŠANA

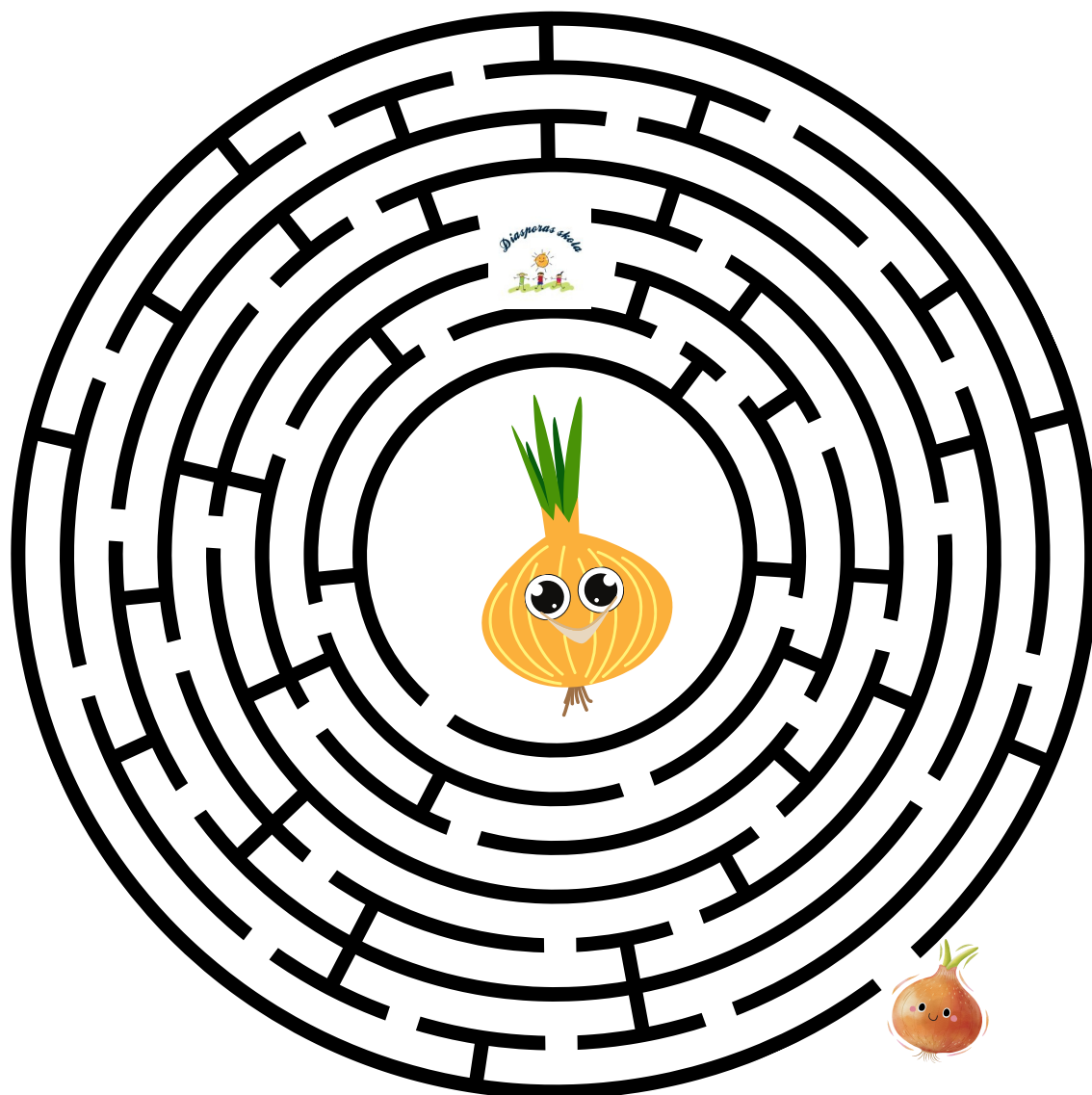
Ieraksti kvadrātā, cik sīpoliņu redzi attiecīgajā rindā! Ieraksti ciparu.
Ieraksti arī lietvārda un skaitļa vārda savienojumu: pieci sīpoli/sīpoliņi.

SĪPOLIŅLABIRINTS

Maziem un lieliem! Palīdziet
Sīpoliņam nokļūt pie tēta Sīpola!

LASI PAR SĪPOLINA PIEDZĪVOJUMIEM UN PILDI UZDEVUMUS!

Sīpoliņš bija Sīpola dēls, un viņam bija septiņi brāļi: Sīpolēns, Sīpolītis, Sīpoļuks un tā tālāk — kā jau krietnas sīpolu ģimenes locekļiem pieklājas saukties. Tie bija lāga cilvēki, tomēr ne sevišķi laimīgi. Bet ko gan jūs gribat: kur sīpols, tur arī asaras. Sīpols ar saviem dēliem dzīvoja koka būdā, kas bija tikai nedaudz lielāka par parastu lecekšu kasti. Ja šai pusē kādreiz iemaldījās bagātnieki, tie nepatīkā sarauca degunus: “Kā te ož pēc sīpoliem!” — un lika kučierim drīzāk braukt projām. Reiz tur bija jābrauc garām arī pašam zemes valdniekam Citronam. Galminieki bija norūpējušies par viņa deguna labklājību.

— Ko gan teiks viņa augstība, saozdams nabagu smaku? — Viņus vajadzētu iesmaržot, — ieteica galvenais kambarkungs. Uz būdu steidzīgi tika nosūtīti divpadsmit kareivji — citronieši nabaga ļaužu iesmaržošanai. Atstājuši mājās zobenus un lielgabalus, viņi šoreiz uzkrāva sev mugurā pulverizatorus un kannas, pildītas ar odekolonu, vijolišu smaržūdeni, bērzuūdeni un vissmalkāko Bulgārijas rožūdeni. Sīpolu, viņa dēlus un radus izdzina no būdas, nostādīja rindā gar sienu un aplacīja no galvas līdz kājām tik pamatīgi, ka Sīpoliņš saaukstējās. Tad ieskanējās taure, un ieradās pats valdnieks galma citronu un citroniešu pavadībā. Valdnieks Citrons bija tērpiens dzeltenās drānās; arī cepure bija dzeltena, un tai galā bija piekārts zelta zvaniņš. Galma citroniem bija sudraba zvaniņi, bet ierindas citroniešiem — bronzas. Kad šie zvaniņi zvanīja, iznāca lielisks koncerts. Domādami, ka spēlē orķestris, saskrēja ļaudis. Sīpols ar Sīpoliņu atradās pūlim pašā priekšā, un visi aizmugurē esošie viņus grūstīja un stumdīja. Lai noturētos kājās, nabaga Sīpols sāka saukt:

— Atpakaļ! Atpakaļ!

Valdniekam Citronam, to dzirdot, mati saslējās stāvus. Viņš nostājās uz savām līkajām kājām Sīpola priekšā un bargi uzbrēca:

— Kāpēc jūs kliedzat “atpakaļ”? Varbūt jums nepatīk, ka mani uzticamie pavalstnieki dodas uz priekšu, lai varētu uz mani paskatīties?

— Augstība, — galvenais kambarkungs iečukstēja viņam ausī, — man šķiet, ka šis cilvēks ir bīstams dumpinieks, kuru vajadzētu likt uzmanīt.

Tūliņ viens sargkareivis sāka aplūkot Sīpolu ar sevišķu tālskati nemiernieku uzraudzīšanai, tāds bija katram citronietim. Nabaga Sīpols aiz bailēm tā drebēja, ka kļuva pavisam zaļš.

— Augstība, — viņš mēģināja iebilst, — mani grūsta!

LASI PAR SĪPOLINA PIEDZĪVOJUMIEM UN PILDI UZDEVUMUS!

- Pareizi dara! — nodārdināja valdnieks Citrons. — Ļoti pareizi dara! Galvenais kambarkungs pagriezās pret pūli un teica šādu runu:
- Dārgie pavalstnieki, viņa augstība jums pateicas par jūsu sajūsmu un grūstīšanos. Grūstieties, pilsoņi, grūstieties vēl stiprāk!
- Bet tad jau viņi uzkritīs jums virsū! — ieteicās Sīpoliņš. Nekavējoties viens no sargkareivjiem sāka arī Sīpoliņu novērot ar savu tālskati. Sīpoliņš tāpēc nolēma, ka labāk būtu pazust, iejūkot ļaužu drūzmā. Sākumā sevišķas grūstīšanās nebija, jo nevienam negribējās saņemt belzienus, bet galvenais kambarkungs pāris reižu paskatījās tik zīmīgi, ka pūlis tūliņ saviļņojās kā ūdens toverītī. Spiešanās kļuva tik liela, ka Sīpols uzgrūdās virsū valdniekam Citronam un uzmina viņam uz kājas. Viņa augstībai vienā mirklī acīs viss satumsa, un viņš ieraudzīja pie debesīm visas zvaigznes bez galma astronoma palīdzības, jo viņam bija varžacis. Desmit ierindas citroniešu visi kā viens metās pie nelaimīgā Sīpola un saslēdza viņam rokas važās.
- Sīpoliņ! Sīpoliņ! — sauca vecais vīrs, kad viņu veda projām. Sīpoliņš šai brīdī bija diezgan tālu pūlī, bet ļaudis, kas atradās viņa tuvumā, jau visu zināja; zināja pat vairāk, kā jau tādos gadījumos tas mēdz būt.
- Cik labi, ka viņu apcietināja! Viņš taču gribēja nodurt viņa augstību. — Ko jūs runājat, viņam bija ložmetējs kabatā! — Kabatā? Bet tas taču nemaz nav iespējams... — Vai tad jūs nedzirdējāt šāvienus? Īstenībā šāvienu troksni radīja tikai uguņošana, kas bija sarīkota par godu valdniekam Citronam, un ļaudis aiz bailēm no citroniešiem bēga projām uz visām pusēm. Sīpoliņam gribējās šiem ļaudīm pateikt, ka viņa tētīm kabatā bija tikai cigāra gals, tomēr viņš apdomājās, — labāk neteikt neko. Nabaga Sīpoliņš! Viņam likās, ka ar labo aci viņš vairs lāgā neredz, bet tā bija asara, kas katrā ziņā gribēja izspiesties ārā.
- Muļķe tāda! — noteica Sīpoliņš un sakoda zobus, lai nezaudētu dūšu. Asara nobijās, ierāvās atpakaļ un vairs nerādījās.
- * * * Īsi sakot, Sīpolam piesprieda cietumsodu uz visu mūžu, patiesībā pat pēc nāves, jo valdnieka Citrona cietumos bija arī kapi. Sīpoliņš aizgāja uz cietumu pie tēva un apkampa viņu:
- Nabaga tēti! Tevi ielikuši cietumā kopā ar visbriesmīgākajiem laupītājiem kā nez kādu noziedznieku.
- Tā nevajag, dēliņ, domāt, — aizkustināts teica tētis. — Cietumā sēž visgodīgākie cilvēki.
- Un ko tad viņi izdarījuši? — Neko. Tāpēc jau viņi atrodas cietumā.

LASI PAR SĪPOLINA PIEDZĪVOJUMIEM UN PILDI UZDEVUMUS!

Valdniekam Citronam labi cilvēki nepatīk. Sīpoliņš drusku padomāja un, kā viņam pašam likās, visu saprata.

– Tātad cietumā sēdēt ir gods?

– Dažreiz, jā. Cietumi paredzēti tādiem, kas laupa un slepkavo, bet, kopš pie varas ir valdnieks Citrons, tie, kas laupa un slepkavo, dzīvo viņa galmā, bet krietnajiem pilsoņiem jāiet cietumā.

– Es gribu būt labs pilsonis, – nolēma Sīpoliņš, – bet cietumā negribu nokļūt. Gluži otrādi, es iešu uz cietumu un atbrīvošu visus līdz pēdējam.

– Neaizsapņojies pārāk tālu, – smaidīja nabaga vecais vīrs. – Tas nebūs tik viegli izdarāms.

– Gan tu redzēsi, ka man tas izdosies.

Šai brīdī nāca viens no sardzes citroniešiem un paziņoja, ka saruna beigusies.

*Rodari Dž. “Sīpoliņa piedzīvojumi.”
Rīga: Zvaigzne ABC*

Džanni

Rodari

Džanni Rodari ir pazīstams ne tikai Itālijā, bet daudzās zemēs, ir devis lielu ieguldījumu bērnu literatūras izveidē. 1970. gadā viņš saņēma Hansa Kristiana Andersena prēmiju.

Dzimis Omedžas pilsētā Itālijā. Džanni Rodari pasakas – tā ir skola. Skola gan prātam, gan arī sirdij. Un galvenais mācību priekšmets Rodari pasaku skolā ir brīvības mācība. Rakstnieka virsuzdevums ir – iemācīt bērnam domāt. Lai katrs bērns, tāpat kā Sīpoliņš, mācās pazīt un atšķirt blēžus, lai viņš allaž jūt patiesības saldo garšu.

ĻAVA VĀRDNĪCIŅA

Ieraksti tabulā tos vārdiņus no teksta, kurus nesapрати, palūdz padomu mammai, skolotājai, kopā varat izmantot arī <https://tezaurs.lv/> un noskaidrot, ko nozīmē vārdi, kurus nesapрати!

Uzzīmē Citronu pēc dotā raksturojuma tekstā!

UZDEVUMI

‘— Ko gan teiks viņa augstība, saozdams nabagu smaku? — Viņus vajadzētu iesmaržot, — ieteica galvenais kambarkungs. Uz būdu steidzīgi tika nosūtīti divpadsmit kareivji — citronieši nabaga ļaužu iesmaržošanai. Atstājuši mājās zobenus un lielgabalus, viņi šoreiz uzkrāva sev mugurā pulverizatorus un kannas, pildītas ar odekolonu, vijolišu smaržūdeni, bērzuūdeni un vissmalkāko Bulgārijas rožūdeni. Sīpolu, viņa dēlus un radus izdzina no būdas, nostādīja rindā gar sienu un aplacīja no galvas līdz kājām tik pamatīgi, ka Sīpoliņš saaukstējās.’

Noraksti tekstu uzmanīgi! Esi detektīvs un atrodi pazudušos vārdus!

1. Uz _____steidzīgi tika nosūtīti _____kareivji - citronieši.
2. Atstājuši _____ un lielgabalus, viņi _____uzkrāva sev _____pulverizatorus un kannas, pildītas _____odekotonu, _____smaržūdeni, _____un vissmalkāko _____rožūdeni.
3. Sīpolu, viņa _____ un radus izdzina no _____, nostādīja rundā gar _____ un aplacīja no _____ līdz _____ tik pamatīgi, ka _____ saaukstējās.’

Diskusija.

Kā Tu domā, vai Sīpoliņu ģimene nevarēja atrast labāku dzīvesvietu, kur viņus cienītu kaimiņi? Kas bieži vien traucē Tev, mums izdarīt citu izvēli?

Uzzīmē Sīpoliņu!

UZDEVUMI

‘Sīpoliņam gribējās šiem ļaudīm pateikt, ka viņa tētim kabatā bija tikai cigāra gals, tomēr viņš apdomājās, – labāk neteikt neko. Nabaga Sīpoliņš! Viņam likās, ka ar labo aci viņš vairs lāgā neredz, bet tā bija asara, kas katrā ziņā gribēja izspiesties ārā. – Muļķe tāda! – noteica Sīpoliņš un sakoda zobus, lai nezaudētu dūšu. Asara nobijās, ierāvās atpakaļ un vairs nerādījās.’

Atbildi uz jautājumiem!

1. Ko gribēja Sīpoliņš?
2. Kas bija Sīpoliņa tētim kabatā?
3. Kāpēc Asara nobijās?
4. Ko teica Sīpoliņš Asarai?

Ilustrē šo teksta daļu!

Apskati attēlus un ieraksti zem attēliem vārdus, kas tiem atbilst! Visi vārdi ir atrodami arī tekstā par Sīpolīnu. Vari padomāt, vai mēs lietojam šādus vārdus arī mūsdienās!

sīpols

būda

kareivis

laupītājs

kučieris

valdnieks

smaržūdens

cietums

asara

vijolīte

kabata

pūlis

